

Home / 2021 / listopad / 12 /

GRB GRADA ZADRA U PRAVIM RUKAMA... I nas i odličja lako osvaja toplinom srca i vedrinom duha: Lucija Mijolović – 'Primadona plivanja'!

Ostali sport

GRB GRADA ZADRA U PRAVIM RUKAMA... I nas i odličja lako osvaja toplinom srca i vedrinom duha: Lucija Mijolović – 'Primadona plivanja'!

10 min read

🕒 12. listopada 2021. ✍️ Pero Livajić

Zadar.TV upotrebljava kolačiće radi analize korištenja web stranice, unaprjeđenja korisničkog iskustva te kako bismo vam mogli ponuditi sadržaj, proizvode i usluge koji najbolje odgovaraju vašim interesima. Vaši osobni podaci će se obrađivati, a podaci s vašeg uređaja (kolačići, jedinstveni identifikatori i drugi podaci uređaja) mogu biti pohranjivani kod, pristupani od strane i dijeljeni s partnerima. Pristanak uvijek možete povući na stranici s pravilima o privatnosti.

Trebala je to biti prekrasna priča o hrabroj mladoj sportašici, heroini plivanja, zadarskog, hrvatskog, popraćena aktualnim nastupima, kolajnama, postoljima. Pozitivna priča u doba korone kada je pozitivno postalo loše, a negativno dobro, medicinski doslovno, u životu nerijetko figurativno i doslovno, nema nažalost previše rezultatskih brojki i slova. No, priča, ona je i dalje – prekrasna...

Medaglia di bronzo. Lucia era terzo, bravo Croazia!, nije da se signor Toto nije trudio, ali dugi pljesak nadjačao je u Italiji 2012. glas službenog spikera. Baš kao i 2013. senhora Fabia:

Ponosni pokrovitelj

FAVBET

– Medalha de bronze. Lucia foi o terceiro, bravo Croácia!, čulo se ushićeno u Portugalu, prije točno – osam ljeta. U Loanu na Svjetskom prvenstvu i godinu iza u Estarrei, na Europskom prvenstvu, Hrvatska je u ženskom plivanju – prisjećamo se nekih ljepših dana i vremena kada se pandemija povezivala s tek ponekim skoro iščezlim egzotičnim bolestima – uzela po brončanu kolajnu, penjala se oba puta na treću skalinu pobjedničkog postolja. I uvrstila se među rijetke, ali i najjače nacije u specifičnoj kategoriji vodenog sporta.

Da sve bude još ljepše, medalje su s prestižnih nadmetanja otišle u Zadar. Kući ih je – kao i puno puta iza toga – donijela simpatična i draga cura, koju ne možete a da – kako smo notirali u nizu tekstova – ne zavolite u prvom susretu jer [osvaja topline srca i vedrinom duha](#). Lucija Mijolović, tako se zove danas 27-godišnja djevojka, višestruka državna prvakinja. Ili za one koji je poznaju bolje i bliže, jednostavno: 'Mala Luce sa Smiljevca'.

Naša Lucija. Tako je u Hrvatskoj nazivaju posvuda, ponosno nam kazuju iz kluba. Ljubimica obitelji i kvarta, doma ima sobu punu medalja, pokala, plaketa, plakata, diploma i fotografija s raznoraznih nadmetanja. Istina, nije jedina s takvim nizom i popriličnom zbirkom trofeja iz 'Donatova metropolisa'. No, prva je djevojka i žena koja se sportskih odličja domogla kao osoba s Down sindromom, i tu prestaje svaka usporedba.

A Luce nije samo sportska ikona. I plivačica. I draga kći, sestra, prijateljica, klupska kolegica. Primjer je životne borbe, ljubavi prema životu i životnim radostima. Luciji je i pjesma stalna družica...

– Pjeva stalno, na treningu, u autu, po kući, obožava 'dalmatinsku pismu', sve riječi napamet zna, otkrili su nam za natjecanja prije koju godinu, dok nam je Luce na tribinama bazena prekrasnim glasom soprana to i demonstrirala:

– Zaspalo je siroče, ispid tuđih dvora, ručicama doziva, priko sinjeg mora..., predivni tonovi melodije i pomalo sjetan pogled djevojke ispred vas, razgaljuju i emocijama preplavljaju i najhladnijeg slušatelja. Dok pjevuši stihove 'Samo ljubav ostaje' iz 'Larina izbora', koliko god zvučalo patetično, kao da se nazire i pokoja suza. Zbog Larine sudbine, iz TV serijala. Klape naročito sluša, htjela bi jednom, možda, i na Omiški festival. Međutim, nije 'a cappella' vokal i jedino što rado pjevuši i sluša. Pa ona je, ako ste propustili, mlada cura.

Ustaje u ranu zoru, netom prije odlaska na bazen, ni malo snena i pospana.

– Ma, Luce vam je kao Chuck Norris, nikada ne spava, podbadaju je često doma.

Lucija se diže iz kreveta s pojavom prvih sunčevih zraka.

– Polako, sporo, lagano, pojede doručak. To potraje pola sata. Potom je na redu jutarnja higijena. Nakon laganog razgibavanja koje nikako ne propušta, upali televiziju, pogleda što ima. Na treningu je između devet i jedanaest, pa ode u školu, u OŠ Voštarnica. Tamo odradi četiri ili pet sati, oko 15.30 kada dođe kući, čeka je osobni trening i učenje s prijateljicom Martinom Jelenković, nekih sat-dva. Poslije toga ima slobodno popodne, vozi bicikl, ne vidimo je dva sata, ipak je ona odrasla cura. Prošeta po kvartu, zabavi se s društvom, onda ide na 'insanity', u dvorani na Višnjiku, od 8.30-9.30, sa sestrom Anamarijom se polako vraća doma. Tada slijedi kupanje, tuširanje i gledanje televizijskih serija. Prati sve pomno, trenutno joj je najdraža 'Stella'. Ima u svojoj sobi i laptopić. Ukoliko na TV nema ništa što voli, na internetu 'baci oko' na plivačka natjecanja, koja obavezno prati 'u živo', pa navija, 'pliva' skupa s plivačima- ispričali su i otkrili ukućani za jednog predepidemijskog prijema.

U međuvremenu, škola je privedena kraju, Luce je „tinejdžerstvo“ ostavila iza sebe, ali i dalje je mlada i razigrana, pomalo i radoholičarski svestrana. Klupska trenerica Josipa Nekić ima samo najljepše riječi, ne zna otkuda bi krenula:

– Predivna je osoba, sjajna prijateljica, izvrsna sportašica. Nemam s njom u radu nikakvih problema. Uživala sam i vježbati s Lucijom, danas s njom radi trenerica Danijela Kurtin, izvrstan su par. Hvala Bogu na tom daru, baš sam presretna, kazuje iskusna trenerica i bivša vrsna plivačica.

Naša je Luce, tvrdi, krenula s grupom djece u školi plivanja, a kasnije je vrlo brzo ušla u nešto jači volumen rada s treningom jer je u kratkom roku prilično napredovala. Lucija je i prije također trenirala. Dok nije bilo bazena na Višnjiku, ljeti bi plivala na Kolovarama, u ostatku godine putovala je u Šibenik, trenirala u Solarisu, ali i u Petrčanima, u hotelu Pinija.

Naravno, radila je i na suhom, kondicijski i ovisno o periodu, 'program insanity'. Plivala s mlađim kadetima. Taj rang treninga joj je odgovarao, iako je zahtjevan. Bez obzira o kojoj je ekipi riječ, njima treba manje vremena da ju prihvate nego njoj da se uklopi i da se opusti, no čim se dogodi 'klik', tada je najdruštvenija. Dakako, kao i svi ima tremu na velikim natjecanjima...

Ništa čudno, nema zdravih i profesionalnih plivača koje mimoilazi trema. Lucija je odradila cijeli niz jačih internacionalnih mitinga. Dosta su različiti u odnosu na ona što proživljava u hrvatskom plivanju, tako da je tu razumljivo, nešto duža prilagodba. Na to se uvijek računa, a svakako je najstresnije bilo prvo natjecanje izvan RH, Europsko prvenstvo u Portugalu, 2011., gdje je prvi put neko nadmetanje za nju trajalo toliko dugo, budući da je tokom dana imala najprije jutarnja kvalifikacijska natjecanja, pa popodne finala. To je za curicu Mijolović tada bio veliki zalogaj, ali je odradila odlično, ušla u tri završna plivanja, stigla četvrta u 'delfinu' na pedeset metara. Danas je to Luci mala šala. Brzo se prilagodila. Uz nju su i njeni najbliži što je dobro jer njoj treba konstantna pomoć i podrška, ne što se tiče nastupa, nego u organizaciji, ali i mentalno da joj bude lakše, da se osjeća kao doma. No, ona je bez problema odrađivala i kampove i okupljanja bez roditelja. U pripremi za nastup na državnim i kontinentalnim prvenstvima izuzetno su važni kvalitetan trening, razgovor, fizička i psihička priprema, baš kao i kod svakog sportaša.

Karakterno se osjeća jako dobro, samopouzdanja ima, radi po planu i programu, u različitim periodima s različitim volumenom opterećenja. Financije su, kao i svima, najveći problem, zato Lucija nije išla na neka natjecanja. Usprkos stalnim pozivima i brojnim molbama domaćih i inozemnih organizatora. Teško je dobiti nekakav novac. Teret je tu dugo bio uglavnom na leđima obitelji, Plivački klub Zadar, čiji je ona član, uskakao bi koliko može, pomagali su donacijama i puno prijatelja i poznanika, s manjim ili većim ciframa. Pridodala se naknadno i institucionalna potpora. Ali, nećemo o tome, ne bi Luce bila Luce da turoban kraj priče uvijek ne pretvori u radostan:

– Trenerice, idemo plesat, kaže i hitro se popne na podij pored bazena. I krene- samba. Ples joj je hobi njega obožava od rođenja i dovela ga je do – savršenstva.

‘Waka, waka’...

PANDEMIJA JE PUNO TOGA POREMETILA, ALI PREDAJE NEMA

Trenerica Danijela Kurtin s Lucom radi dugi niz godina...

-Praktički 20 godina. Krenuli smo dok je išla u vrtić Laticu, trebalo joj je dvije godine da nauči plivati, jer njima predstavlja dosta poteškoća savladati neke osnovne radnje, bilo da je riječ o plivanju, trčanju, vožnji bicikla... Međutim, ona je pokazala s obzirom na drugu grupu značajan napredak. Pokazivala je i volju i elan, iskazala zanimanje za kvalitetniji i intenzivniji rad. Tako smo došli na ideju da je pošaljemo na natjecanja među svojom skupinom sportašica i sportaša. I što god je otplivala, bila je najbolja ili među najboljima.

Ona apsolutno pliva sve tehnike, jedino joj je mala poteškoća leđna. Ima problem s kralježnicom, koji onemogućava izvođenje svih potrebnih pokreta. Krenuli smo odavno tako i na međunarodna nadmetanja. Ponajprije na natjecanja za osobe s DS, došla je u jednom periodu prije 4 godine da je bila među Top 3 u Europi. Korona nas je sve skupa omela, završila je školu, gledali smo da se negdje zaposli, da ostane aktivna. Manjka ta kvalitetnija socijalizacija, u pandemiji nam to svima nedostaje, a možete misliti kako je to osobama s teškoćama. Ona se nema puno ni družiti gdje u Zadru sada, za razliku na primjer od Zagreba. Korona je zatvorila dosta toga. Kako u gradu, tako i kada su u pitanju natjecanja. Prava šteta, jer ona se nalazila među najboljima. Imamo dva europska srebra europska, u Portugalu smo uzeli broncu EP-a. U Francuskoj 2017. je bila pet puta 4. Ima već sada i norme za nastup na SP, isplivane limite, očekujemo ulazak u finale, po nama je oko 5.-6. mjesta. Najjača je u prsnom na 50, 100 i 200, mješovito na 100 i 200 metara sve drži pod kontrolom, baš je odlična. Što se tiče trenažnog procesa, ona puno trenira, ponedjeljak, srijeda i petak po sat i pol, utorak i četvrtak sat i pol ujutro, sat i pol popodne, a tu je i kada nema treninga. Samo da nije zatvorena u kući, sobi, čisto da se nečim animira. U ovoj situaciji stagnira. No, predaje nema. Ne predajemo se mi, a još manje Lucija...

STALNI POSAO BILA BI PRAVA NADOGRADNJA SJAJNIH MEDALJA

Klupska trenerica Josipa Nekić kazuje nam:

-Luciji bi bilo lakše da je zaposlena, da ima posao, da nije plivanje jedino što joj postoji. Ona ima aktivan obiteljski i društveni život, jako voli ples, ide na zumbu, ima ispunjen svaki dan, ima duple treninge, radi i na suhom, ali ono što mislimo, što je problem i društva, a što u Hrvatskoj uobičajeno nažalost ide malo teže, nedostaje joj radna obaveza. Ne, naravno zbog rada, ona je vrijedna i radišna. Međutim, sigurni smo kada bi imala neku svakodnevnu radnu obvezu, radno mjesto, nebitno o satnici, da bi joj život bio daleko kvalitetniji, a samim tim bi bila i za sport motiviranija. Ovako kada je bazen jedini izlazak iz kuće, naročito i doba korona virusa, postane malo teško, i zapravo je postalo teže kada je prešla dvadesete, to je nekako svaki dan borba i obitelji i kluba, da Luce zdravo živi i kvalitetno se razvija. U tome pomažu i putovanja i natjecanja, no tu je pandemija isto sada pomutila planove, što je i očekivano, ali trudimo se to prevladati, zajedno rekla bih, i mi i ona zajedno s nama. I ide nam.

HALLIWICK TEČAJ

PK Zadar prvu suradnju vezanu uz djecu i mlade s poteškoćama započinje 2007. s Dječjim vrtićem Latica. U programu 'Sreća u vodi', kroz hidroterapiju i plivanje djeca napreduju na svim razvojnim područjima (emocionalno, socijalno, tjelesno, intelektualno), a krajnji cilj je uspješno provesti individualni program hidroterapije i male škole plivanja za svako pojedino dijete, od navikavanja na medij vode, opuštanja i održavanja na vodi do usvajanja samostalnog plivanja. Nakon 4 godine rada s DV Latica i OŠ Voštarnica, početkom 2011. započinje i suradnja s neplivačima iz Down udruge grada Zadra. U travnju iste godine pod organizacijom PK Zadar svi treneri kluba sudjelovali su na temeljnom seminaru Halliwick tečaja (najpopularniji tečaj u obuci plivanja osoba s invaliditetom), i ubrzo se pokreće grupa plivača osoba s invaliditetom. Najpoznatija DS plivačica kluba, Lucija Mijolović, najbolji je primjer samoaktualizacije putem plivanja. Duži niz godina najbolja plivačica Hrvatske u svojoj kategoriji članica je svjetske udruge plivača s Down sindromom, iza sebe ima niz visokih plasmana na državnim prvenstvima i međunarodnim natjecanjima.

OSOBE S DOWN SINDROM JEDNAKO SU VRIJEDNI ČLANOVI DRUŠTVA

Pljesak, dug aklamativan aplauz, ovacije, publika na nogama. Dva najemotivnija trenutka na uručanju priznanja u povodu dana Grada Zadra u studenom 2013. dogodila su se kada su plakete u HNK primali Jurica Milin i Lucija Mijolović, plivač i plivačica s Down sindromom, prvi Nagradu grada, druga – Grb grada. Ukoliko se za nekoga i može postaviti pitanje o zasluženosti i uvrštenju u laureate 'Donatova metropolisa' na blagdan Sv. Krševana, tu spora sigurno nema. Talentirani Jurica Milin – mladi je i izvanserijski DS plivač čiji uspjesi u bazenu nisu nipošto ostali nezapaženi- budući se i sa EP i SP vratio doma noseći u torbi pregršt medalja i pokala. Lucija Mijolović, zadarska je sportska heroína koju su sportski novinari proglasili najboljom sportašicom grada za 2012. na državnom prvenstvu osoba s Down sindromom osvojila je osam zlatnih odličja, s nepunih 18 godina nastupila je i otplivala plivački maraton 'Ist – oko Benušića' u duljini 4200 metara. Treneri i stručnjaci su bili tada uvjereni i pogodili kako je to tek početak njezinih velikih dostignuća. Nastupima u bazenima, ali i na morskim maratonima, kako su tom prilikom kazali Jurica i Lucija, željeli su pokazati kako su osobe s Down sindromom jednako vrijedni članovi društva i da se na njih može računati, uz to, poslali su nam i ne manje bitnu poruku o važnosti sportskog života u sklopu rehabilitacijskog procesa.

****Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.**

AGENCIJA ZA
ELEKTRONIČKE
MEDIJE

Previous

Mihovil Ninčević poharao konkurenciju

Next

Županijsko natjecanje u plivanju osnovnih škola

MORE STORIES

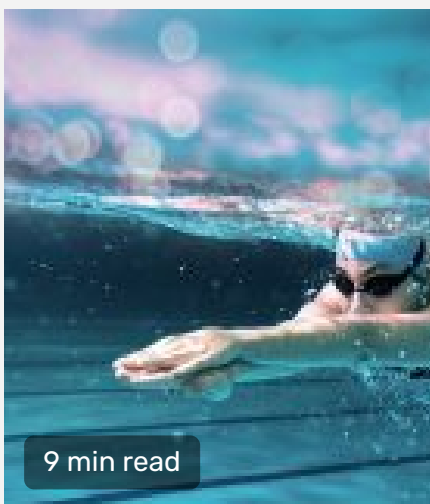

1 min read

[Ostali sport](#) [Vijesti](#)

Formula 1 bez velike nagrade Njemačke!

🕒 5. siječnja 2022. 📝 ZDtv

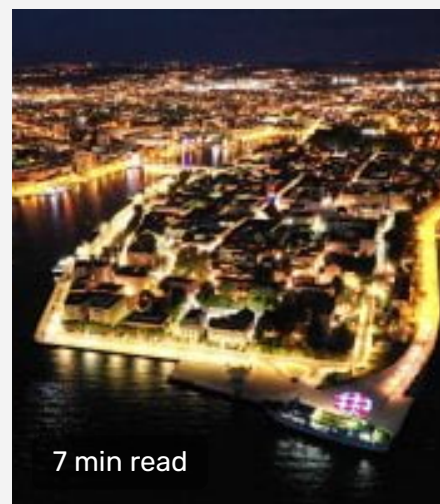

9 min read

[Ostali sport](#)

SREĆA U VODI, PUNO LJUBAVI I HRPA MEDALJA: Plivanjem od rekreacije i sporta do – zdravlja i kvalitetnijeg života...

🕒 31. prosinca 2021. 📝 Pero Livajić

7 min read

[Ostali sport](#)

UNATOČ ŽIVOTNIM PREPREKAMA PRIMJER SU SVIMA NAMA: Športski savez osoba s invaliditetom Zadarske županije okuplja devet klubova i udruga vrijednih i ponosnih članica i članova, državnih prvaka...

Odgovori

Vaša adresa e-pošte neće biti objavljena. Obavezna polja su označena sa *

Komentar

Ime *

E-pošta *

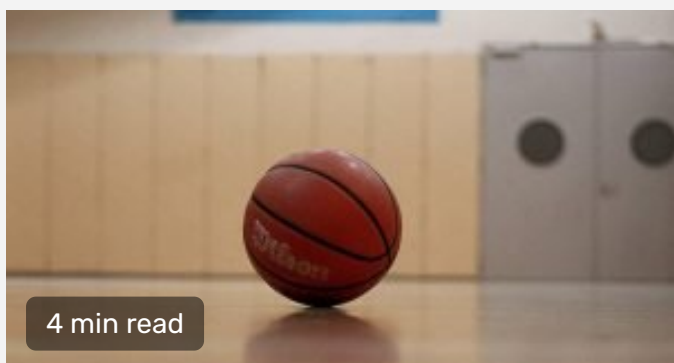
Web-stranica

☐

Spremi moje ime, e-poštu i web-stranicu u ovom internet pregledniku za sljedeći put kada budem komentirao.

Objavi komentar

YOU MAY HAVE MISSED

Košarka [Vijesti](#)

Službeni poziv na natječaj za izbor i imenovanje Tajnika Košarkaškog saveza Zadarske županije

🕒 7. siječnja 2022. 📄 ZDtv

1 min read

Ostali sport [Vijesti](#)

Formula 1 bez velike nagrade Njemačke!

🕒 5. siječnja 2022. 📄 ZDtv

Futsal [Vijesti](#)

Zadranin po prvi puta djeli pravdu u međunarodnom susretu!

🕒 5. siječnja 2022. 📄 ZDtv

2 min read

Rukomet [Vijesti](#)

Ogromni problemi za rukometaše, čak tri stožerna igrača otpala za EP!

🕒 5. siječnja 2022. 📄 ZDtv

DOKUMENTI

[STATUT-MEDIJA-ZADAR.TV](#)

[AGENCIJA-ZA-ELEKTRONIČKE-MEDIJE](#)

[REGISTAR-NEPROFITNIH-MEDIJA](#)

[ZAKON O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA](#)

INFORMACIJE

[IMPRESSUM](#)

[KONTAKT](#)

[PRAVILA PRIVATNOSTI](#)

